

FORENINGEN
VÅRE ROVDYR

Til "

Rovviltnemnda i region 4 og 5

26. mars 2026

Kopi:

Miljødirektoratet
Klima- og miljødepartementet

Klage på vedtak om kvote for betinget skadefelling av ulv i region 4 og 5

Foreningen Våre Rovdyr viser til vedtak fra rovviltnemndene i region 4 og 5 datert 10. mars 2026 om kvote for betinget skadefelling av ulv i perioden 1. juni 2026 til 15. februar 2027. Vedtaket fastsetter en kvote på inntil 10 ulver.

Vedtaket påklages med dette.

Klagen gjelder særlig spørsmål om rovviltnemndenes kompetanse, vurderingen av bestandsstatus, anvendelsen av naturmangfoldloven §§ 8–10 og vurderingen av samlet belastning på ulvebestanden.

1. Tvil om rovviltnemndenes kompetanse etter rovviltforskriften

Rovviltnemndenes vedtakskompetanse etter rovviltforskriften er knyttet til situasjoner hvor bestanden ligger **over** bestandsmålet.

I saksframlegget legges det imidlertid til grunn at nemndene har kompetanse fordi bestanden ligger «på eller like over» bestandsmålet. Dette innebærer etter klagers syn en utvidende tolkning av kompetansevilkåret.

Forskriftens ordlyd åpner ikke for en slik glidning. Når kompetansen er betinget av at bestandsmålet er nådd eller overskredet, må dette etter vår vurdering tolkes strengt. En administrativ praksis hvor formuleringen «på eller like over bestandsmålet» legges til grunn, kan i praksis innebære en utvidelse av rovviltnemndenes myndighet.

Dette reiser spørsmål om vedtaket er fattet av rett myndighet.

2. Usikker bestandsstatus og manglende anvendelse av føre-var-prinsippet

Vedtaket bygger på en forutsetning om at bestandsmålet er nådd. Samtidig foreligger det opplysninger i forvaltningens egne dokumenter og overvåkingsdata som kan indikere usikkerhet knyttet til bestandsstatus. Rovviltnemndene benytter i sitt grunnlag for vedtak en gammel rapport. Den oppdaterte rapporten som ble presentert 6. februar 2026 viser at det kun er dokumentert to helnorske valpekull i Norge i år (Disenå og Setten).¹ Dette er altså under bestandsmålet som Stortinget har satt for årlig antall ynglende ulver i Norge. Den endelige rapporten for inneværende sesong kommer om en ukes tid og rovviltnemnda er nødt til å ta hensyn til denne nye og viktige informasjonen i saken. Når det foreligger slik usikkerhet, tilsier naturmangfoldloven § 9 at føre-var-prinsippet skal tillegges vekt.

I vedtaket konkluderes det kort med at føre-var-prinsippet ikke kommer til anvendelse. Det gis imidlertid ingen nærmere redegjørelse for hvorfor eventuell usikkerhet knyttet til bestandsstatus ikke skulle ha betydning for vurderingen av ytterligere uttak av ulv.

Etter klagers syn oppfyller ikke vedtaket kravene til en reell vurdering etter naturmangfoldloven § 9.

3. Manglende vurdering av samlet belastning på bestanden

Naturmangfoldloven § 10 fastslår at påvirkning på en art skal vurderes i lys av den **samlede belastningen** arten utsettes for.

For ulv i Norge kan flere former for avgang virke samtidig på den samme bestanden, blant annet:

- lisensfelling
- skadefelling
- ulovlig jakt

¹ https://rovdata.no/Portals/Rovdata/Dokumenter/Rapporter/Forelopige%20ulverrapporter/Ulv-Forelop%20StatusRapp%202-2026-PW_KN_EM-260210.pdf?ver=-8NJWGS2-XyaWCSH5Qllcg%3d%3d

- annen kjent eller ukjent avgang

I vedtaket konstateres det kort at en kvote på 10 dyr ikke vil påføre bestanden en for stor samlet belastning. Det fremgår imidlertid ikke hvordan den samlede belastningen er vurdert, eller hvilke øvrige uttak og avgangstyper som er lagt til grunn.

Vedtaket gir derfor ikke grunnlag for å etterprøve om kravene i naturmangfoldloven § 10 faktisk er oppfylt.

4. Uklare premisser i forvaltningens samlede vedtak

Flere samtidige vedtak i rovviltforvaltningen bygger på ulike premisser om hvor og hvordan ulvebestanden skal sikres.

I enkelte vedtak begrunnes skyting av ulv utenfor ulvesonen med at bestandsmålet skal oppnås innenfor sonen. Samtidig åpner rovviltnemndenes vedtak for skadefelling også innenfor sonen.

Når slike vedtak leses i sammenheng, oppstår det etter klagers syn en uklarhet i forvaltningens premisser. Dersom skyting utenfor sonen legitimeres med at bestanden sikres innenfor sonen, burde rovviltnemndene også ha vurdert hvordan ytterligere uttak innenfor sonen påvirker denne forutsetningen.

Dette problematiseres ikke i vedtaket.

5. Bestandsbegrepet og genetisk tilførsel

I forvaltningens vurderinger vises det ofte til at ulven i Norge inngår i en større skandinavisk bestand, og at uttak av enkeltindivider derfor ikke vil true bestandens overlevelse. Samtidig er det bred faglig enighet om at den norske delen av bestanden er genetisk sårbar og avhengig av tilførsel av nye gener gjennom innvandring fra finsk-russiske bestander.

Dette reiser et spørsmål om hvordan forvaltningen sikrer at genetisk viktige individer ikke skytes i skadefelling. Det fremgår ikke av vedtaket hvilke mekanismer eller prosedyrer som skal sikre dette i praksis.

Når genetisk tilførsel i stor grad skjer gjennom streifende ulver, burde dette vært tydeligere vurdert.

6. Manglende vurdering av alternative tiltak

Naturmangfoldloven § 18 forutsetter at uttak av fredede arter kun kan tillates dersom formålet ikke kan oppnås på annen tilfredsstillende måte.

I vedtaket fremstår vurderingen av alternative tiltak som kortfattet. Det gis ikke en konkret redegjørelse for hvilke tiltak som er vurdert, eller hvorfor eventuelle alternativer ikke anses tilstrekkelige.

Dette svekker vedtakets begrunnelse.

Konklusjon

Foreningen Våre Rovdyr mener vedtaket bygger på mangelfulle vurderinger etter naturmangfoldloven og reiser spørsmål både om rovviltnemndenes kompetanse og om vurderingen av den samlede belastningen på ulvebestanden.

På denne bakgrunn ber vi om at vedtaket oppheves.

Med vennlig hilsen

Foreningen Våre Rovdyr
Alette Sandvik

as@fvr.no